

Welkom en inleiding op het thema

Als we samen vieren vanmorgen, hier in dit huis
samen met mensen thuis of onderweg
creëren we speelruimte om op te ademen...
ruimte om ons leeg te maken van alles wat ons neerdrukt
maken we ons los van alle drukte
die ons zo vaak gevangen houdt
om zo ontvankelijk te worden voor
de adem van de Geest en
stemmen we af op de stem van de Levende,
die trekt ons naar dit huist
naar een vrijplaats voor ontmoeting, ontspanning en zin

Als we samen zingen, ontwaakt in onze ziel
het verlangen om uit te reiken naar de grote wereld buiten ons
om ons te verbinden met gemeenschappen wereldwijd,
waar mensen zingen over wat hen blij maakt en verdriet doet...
Als we zingen verbinden we ons met de oneindige schoonheid
van de aarde die zich nu in herfsttinten tooit als ook met
de aarde die zucht en kreunt onder zoveel menselijk misbruik

Als we samen bidden stemmen we onze levens af
op die onzichtbare geestkracht van God,
die ons opzoekt door alles heen en ons aanraakt
hier in dit uur, op deze plaats
Als we samen bidden, verbinden we onze levens met de
Krachtcentrale van de hemel,
en laten we ons verrassen door persoonlijke verhalen
verweven met de droom van de Enige Nabije

Stabiliteit én Kwetsbaarheid

Aan de hand van het object dat ik heb gemaakt, wil ik jullie mijn verhaal
vertellen over waarom ik bij deze gemeenschap wil horen.

In mijn werk, werk ik met materiaal en al werkende ermee ook met de
zeggingskracht ervan. Ik werk graag met tegenstellingen in de vormgeving
van mijn installaties.

Zoals ook bij dit werk, waarin ik materiaal verwerk met *open* en *dichte* structuren, waarbij woorden als '*vertrouwd*' en '*kwetsbaar*' in mij opkomen.

De woorden 'vertrouwd' en 'stabiliteit', gekoppeld aan het massieve blok daaronder, doen mij denken aan 'gezin' en 'kerk' die beide een rode draad in mijn leven vormen.

'Kwetsbaarheid' zie ik zowel in het materiaal zelf als in het werk proces. Het hakken in steen, waarbij één tik teveel het beeldelement kan doen splijten, de spanning én de kwetsbaarheid die ik daarbij ervaar, voel ik ook nu, door hier te staan en mijn verhaal te vertellen.

De opening die ik in de in de basis heb gemaakt en de lijnen die daar uit voortkomen associeer ik met het *zoeken van mijn eigen weg*. Soms stoppen de lijnen en soms is er plotseling een verrassend open einde. (aanwijzen, is van een afstand niet te zien).

Ik maak werkende weg een boeiende reis, waarbij ik medereizigers ontmoet en door hen wordt geïnspireerd om nieuwe dingen te ontdekken.

Gea Konieczek

Kyriëgebed

Gij die zich ontfermt over onze wereld
een wereld die verlangt naar rust en vrede
maar gedrenkt is in oorlog en geweld
op zoveel plaatsen,
onder zoveel mensen, gemeenschappen en volkeren
hoor hun klagen en roepen
geef gehoor aan hun klachten en doe hen opstaan
Gij die deze wereld schiept, iedere dag opnieuw
Luister naar de stille kreten van mensen
Die nergens gehoor vinden,
Mensen, jong en oud, opgesloten in hun hoofd,
Gevangenen van gedragspatronen
Dag en nacht, in licht en donker,
Maak door uw geest ruimte in hun hoofd
Geef verlichting in hun hart,
Zodat ze vrijheid vinden anders te denken
Nieuw te handelen...
Gij die zich laat kennen als liefdeskracht in onze ziel
die ons op wilt tillen uit wat ons neerdrukt,
Gij die ons kent van voor dat wij geboren werden
En die ons leert verlangen naar vriendschap en verbinding,
Dichtbij en veraf,
Kom ons nabij in dit uur, op deze plek
Dat wij elkaar, de wereld om ons heen en onszelf
Met nieuwe ogen leren zien,
met uw milde ogen leren waarderen
Zo bidden wij, Enige Nabije ontferm u over ons
Geliefde zoon van de Ene, ontferm u over ons
Geest van de Barmhartige, ontferm u over ons

Behoeftte om jezelf te kunnen zijn

Ik ben al vanaf jongs af aan al verbonden met de Tuindorpkerk. Voor mij is het niet alleen een spiritueel huis, het hoort ook bij mijn cultuur. Ik zou niet weten hoe het is om daar helemaal los van te staan. Ik heb genoeg vrienden die geen geloof aanhangen en niet bij een kerkelijke gemeenschap horen; ook mijn man is daar niet mee opgegroeid. Ik merk dat dit niet meer binnen mijn generatie past en dat vind ik jammer. Het voelt alsof ik geloven er een beetje tussendoor moet doen. Ik fiets op zondag heen en weer tussen voetbal, zwemles en klassenborrels. Nee, helaas is het geen rustdag meer.

Voor mij was de kerk altijd **een rustpunt** in de week. een moment waarop ik kon nadenken over wat ik aan het doen was in mijn leven. Dat begon al toen ik heel jong was. Het verhaal over de Barmhartige Samaritaan of het vastenpotje tilde me boven mijn dagelijkse acties uit. Het maakte dat ik me nuttig voelde en ging bedenken hoe ik er voor iemand anders kon zijn.

Later werd het ook een plek waar we **gehoord** werden. Er was een periode waarin wij als jeugd onze eigen preek konden vormgeven. Als de dominee dat verhaal dan vertelde, voelde je je trots omdat jij daar als jonge re aan mee had gewerkt. Ook samen iets nuttigs doen, zoals in Bartimeushage of het met ouderen een spelletjesmiddag doen maakte dat ik naast mijn dagelijkse leven de kerk ook echt als een toevoeging ervoer in de maatschappij.

Het gekke is dat dat ook **de essentie** is van mijn werk. Ik werk met mensen met een ernstige psychiatrische aandoening. Deze mensen zijn door stigma en ziekte veel verloren. Vaak zijn zij alle rollen kwijt geraak in het leven. Tijdens een opname bij ons kijken wij naar iemands essentie en ook naar hoe iemand zichzelf weer nuttig kan maken in de maatschappij.

Het verhaal van deze mensen staat centraal. Wie ben jij en wat is belangrijk voor jou? Zonder dit verhaal en zonder echte rol in de maatschappij kunnen deze mensen gewoon niet herstellen. Ik ga het niet voor hen bedenken en vul het zeker niet in. Ik ben de professional maar zij zijn de baas over hun eigen leven. En uiteindelijk kiest iemand zijn of haar eigen weg.

Eigenlijk gaat dit altijd over *gezien worden en iets kunnen doen wat je goed kunt.*

Ik denk dat dit voor alle mensen geldt. Het is belangrijk dat je gezien wordt.

En omdat er binnen een gemeente ruimte en rust is, kunnen we ook ruimte maken voor iemands verhaal. Er zijn niet veel plekken meer het verhaal van mensen.

Binnen deze maatschappij zijn we vooral bezig met te voldoen aan eisen en is het vaak zoeken naar onze eigenheid.

Voor mij is

het belangrijk dat er **ruimte is voor iedereen** en **dat iedereen zijn eigen rol kan spelen** binnen

de gemeente. Zoals mijn opa vaak zei: iedereen kan iets anders, dus samen kun je alles. Ik wil vooral mijzelf kunnen zijn en mij nuttig voelen. Daarom is **Jezus** voor mij een **belangrijk voorbeeld**.

Het maakte niet uit welk beroep iemand had of welke naam hij ging altijd in gesprek en was benieuwd naar die persoon.

Dus, laten we nieuwsgierig zijn naar elkaars verhaal en met elkaar uitpuzzelen hoe we Gods droom handen en voeten kunnen geven, want iedereen is daar toe in staat.

Iris Verkerk

André Koffeman - Drie bronnen om nieuwe dingen te leren

Wat trekt jou naar dit huis om samen te vieren, te delen en te ontmoeten? Dat is de vraag die boven de liturgie van vandaag staat. Het is de vraag die op verschillende manieren en in verschillende samenstellingen proberen te adresseren. Mijn invalshoek ontleen ik aan mijn werk. Ik ben docent-onderzoeker. Ik geef les aan leraren, en ik onderzoek hoe die leraren zelf leren. Wat ik ontdekt heb in dat onderzoek, is dat leraren uit drie verschillende bronnen putten om nieuwe dingen te leren.

De **eerste** bron is die van de eigen ervaring. Leren door te doen. Door dingen zelf te proberen en op die ervaringen te reflecteren. Je zou dat eerstehands leren kunnen noemen: jouw eigen ervaring vormt de bron, de aanleiding om tot nieuw inzicht te komen.

Je kunt daarnaast ook meeliften op de ervaringen van de mensen om je heen. Dat is de **tweede** leerbron. Voor dit tweedehands leren is het nodig dat je zicht krijgt op die ervaringen van de mensen om je heen. Je moet ervoor met elkaar praten, je moet elkaars gedragingen zien en liefst ook het effect ervan. Op die manier kun je als het ware meeliften op het leergeld van je naasten.

De **derde** bron zou je derdehands leren kunnen noemen. Het gaat hier om het leren van mensen die wat verder weg staan. Je kunt denken aan experts, auteurs, filosofen, etc. Je leert hier door een boek of een artikel te lezen, te luisteren naar een college, (of een preek), door een cursus te volgen.

Ik denk dat die indeling in drie bronnen voor leren ook te maken is voor hoe we ons ontwikkelen als leden van deze gemeente. We hebben net gezongen over die eerste bron: je individueel denken, je reizen, je rusten, je doen en je laten. Wat de derde bron betreft: leren door theorie: dat gebeurt bijvoorbeeld als we ons laten inspireren door een preek waarin allerlei nieuwe perspectieven langskomen.

Maar vandaag staan we stil bij de tweede bron: leren van, met, en voor elkaar. Samen vieren, samen delen en elkaar ontmoeten maakt dat je je kunt optrekken aan elkaar. De theorie uit mijn vakgebied zegt daarover dat gedrag besmettelijk is: de mensen om je heen goede dingen zien en horen doen, dat wekt in jou het verlangen mee te doen. Wetenschappelijk onderzoek zegt bovendien dat samen leren de krachtigste manier is om verder te komen, omdat je elkaar optilt. Je vult elkaar aan: je bent elkaars oog en oor, elkaars hand en voet, elkaars hart en mond.

Moment van bezinning

Waardoor voelen wij ons thuis in dit huis?

Wat zoeken wij eigenlijk als we hier bijeen komen?

En wat maakt een kerk eigenlijk tot kerk?

Over die vragen ging het in de voorbereiding

En daarover gaat het ook vanmorgen, als wij vieren, delen en elkaar ontmoeten.

In de persoonlijke verhalen van vanmorgen horen we vier zaken die mensen echt in beweging brengen om zich thuis te gaan voelen in een onderkomen als dit:

- als mensen deze plek ervaren als plek om op adem en tot rust te komen
- als mensen dit huis ervaren als plaats waar je gezien en gehoord wordt zoals je bent
- als mensen de ruimte ervaren om inspiratie op te doen in contact met levende bronnen
- als mensen zich aandachtig inspannen voor goed en waarachtig samenleven op aarde en dat hier oefenen

Alle vier komen ze straks terug in de ontmoetingen rondom de tafels. ik licht er voor nu de 3e factor uitruimte ervaren voor inspiratie vanuit spirituele bronnen

En dat vertaal ik in de vraag:

Hoe kunnen we de Geest van de Levende onder ons laten wonen?

Hoe geven we God als werkzame liefde echt een plek in al ons doen en laten, zowel hier, als thuis, op zondag én op alle dagen van de week?

Als je de bronnen uit de joodse en christelijke traditie beluistert, valt op dat *synagoge* en *kerk* namen zijn voor plaatsen

waar mensen bijeen komen

mensen aangeraakt door de geestkracht van de Levende Nabije.....

die hen verlost, vrijmaakt uit verslavende situaties.

Mensen hebben de kerk niet bedacht, maar de creatieve trekkracht van De Ene bracht en brengt steeds opnieuw groepjes bijeen

die elkaar willen ontmoeten, samen dingen op zich willen nemen, samen leren, samen vieren.

Want alleen die Geest maakt ons vrij, tilt ons op, verbindt ons

Om dit te verdiepen citeer ik een chassidische bron die zegt:

Aan rabbi Mendel van Kotsk wordt gevraagd:

Waar woont de Oneindige Nabije? En zijn antwoord is:

Overal waar wij hem toelaten.....vertaald:

overal waar wij zijn liefdeskracht in de wereld handen en voeten geven,
belichamen...

En dat sluit precies aan op het fragment uit de brief aan de Romeinen dat
we lezen.

Paulus, een leerling van Mozes en Jezus, vertaalt die goddelijke
liefdeskracht en creativiteit op aarde, in het ontstaan van een nieuwe
gemeenschap, steeds opnieuw En hij noemt die gemeenschap *'het levende
lichaam van de messias'*,

De Ene wil onder ons wonen als een verbindend energieveld, tussen ons
In werkzame aanwezig zijn, ons aansporend het goede te doen,
elkaar lief te hebben, gastvrij te zijn en hulpvaardig,
om zo samen te leren leven als lichaam van Christus, als vrijplaats van Gods
omarmende en zorgzame liefde

Dat is onze bestemming. Zo zijn wij beeld van de Levende en worden wij tot
zijn gelijkenis..

zo worden wij oog en oor, hand en voet voor elkaar,
versterken onze kwaliteiten elkaar

en groeit het koninkrijk van De Enige Nabije....in het geheim door....

laten we elkaar opnieuw en verrassend ontmoeten straks

Gebeden

Gij die ons leven draagt, dag en nacht
dat uw eeuwig licht ons denken verlichten mag
ons handelen bezielen en ons spreken aandachtig

Gij die ons aanspreekt door uw Woord,
ons energiek en creatief maakt door uw Geest:
werk met uw Geest door in ons doen en laten
of we nu jong zijn, volwassen of ouder...

dat we ruimte maken voor U in al wat wij doen:
thuis, op school, op ons werk, op straat...

Dat we in elkaar ook U leren herkennen
allemaal dochters en zonen van U
geschapen in Uw beeld en tot uw gelijkenis.....

Gij Levende Nabije.....

Gij die u laat vinden op onverwachte momenten
en ons niet aan ons lot overlaat...
wees alle leerlingen nabij op onze scholen
die opnieuw moeten leren samenwerken
opnieuw moeten leren omgaan met elkaar
in deze coronatijd waarin we geneigd zijn
elkaar te ontlopen en uit de weg te gaan
Gij die nieuwe mogelijkheden voor ons opent..
iedere dag opnieuw,
wees alle leraren op scholen en opleidingen nabij
dat zij nieuwe manieren mogen ontdekken
om leerlingen en studenten weer samen te laten leren
om de wereld te ontdekken...
als een plek waar het fijn toeven is,
en zichzelf als een bezielde iemand
die zijn of haar talenten mag ontwikkelen
en zo mee leert werken aan een betere, schonere wereld
Zo bidden wij zingend tot u:

Gij die zorgdraagt voor heel uw schepping
voor alles wat leeft op de aarde,
voor alle schepselen, mens dier en plant...
vergroot onze gevoeligheid voor al wat leeft
dat we de rijkdom van uw wereld beter leren zien
en ons verantwoordelijk leren maken daarvoor...
Werk met uw geest in de harten en hoofden van
leiders in bedrijfsleven, economie, en politiek,
in de zorg, het onderwijs en de dienstverlening...
zodat zij opnieuw oog en oor krijgen
voor mensen in plaats van voor systemen,
voor hun verhalen in plaats van voor de koele cijfers
Laat deze wereld, vol eigenbelang en hebzucht
niet aan haar lot over, maar bewerk door Uw Geest
Het goede en het menselijke op al deze terreinen
door uw mensenkinderen te zegenen met uw Liefdeskracht
Zo bidden wij zingend tot U:

Wij bidden u voor allen die ziek zijn in deze gemeenschap
lichamelijk of geestelijk, wees hen Nabij
dat zij zo mogelijk genezen en helen van hun kwalen

Wij bidden u voor hen die rouw dragen om het overlijden van een geliefde,
recent of al langer geleden.....

Wees Gij hen met uw troost en warmte nabij

Met uw Heilige Geest en door onze aanwezigheid,

Wij bidden u voor allen die eenzaam zijn, zeker in deze tijden,
dat hun eenzaamheid doorbroken mag worden door onze nabijheid,

.....

Brengen we voor u alle vragen en twijfels die in ons leven

Leggen we die neer voor uw aangezicht

.....

En bidden wij het gebed dat Jezus van Nazareth, uw zoon en onze leraar
ons leerde: Onze Vader.....